

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka: 38261-3/2019/79

Datum: 22. 1. 2021

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije na podlagi 220a. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 - odl.US, 81/2015, 40/2017, 30/2019 - odl.US) in 219. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/2006-UPB2, 105/2006-ZUS-1, 126/2007, 65/2008, 8/2010, 82/2013n 175/2020 – ZIUOPDVE) v postopku reševanja medoperaterskega spora na predlog družb 1) RUNE Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, ki jo zastopata ki jo zastopata direktor Goran Živec in direktor Jean-Francois Claude B. Willame, njega pa po pooblastilu Goran Živec, in 2) Vahta d.o.o., Gorjansko 32, 6223 Komen, ki jo zastopa poslovodja Goran Živec, zoper družbo Telekom Slovenije d.d., Cigaletova 15, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa predsednik uprave Tomaž Seljak, v zvezi z dostopom do podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi in pogojih skupne uporabe obstoječe fizične infrastrukture, izdaja naslednjo

ODLOČBO in SKLEP

1. Zahtevek družbe RUNE Enia d.o.o. in zahtevek družbe Vahta d.o.o., da je družba Telekom Slovenije d.d. dolžna družbi RUNE Enia d.o.o. in družbi Vahta d.o.o. zagotoviti podatke o obstoječih ceveh, kablkih in vlaknih na trasah, kot so bile opredeljene v prošnji družbe RUNE Enia d.o.o. z dne 1. 8. 2019 oziroma v prošnji družbe Vahta d.o.o. z dne 23. 8. 2019, v formatu .xml, **SE ZAVRNE.**
2. Zahtevek družbe RUNE Enia d.o.o. in zahtevek družbe Vahta d.o.o., da družba Telekom Slovenije d.d. postopek poizvedb o podatkih o obstoječi fizični infrastrukturi družbe Telekom Slovenije d.d. izvede tako, da:
  - a) se ob zahtevi za podatke poda 2D polje – geografski poligon področja, ki je zaobjet v zahtevku, in za katerega se zahteva podatke,
  - b) poda operativna navodila, kateri premer oziroma tip kabla naj se pri izračunu zasedenosti uporablja (ker v dokumentaciji ni podatkov o proizvajalcu kabla in posledično o zunanjem preseku kabla) v roku 10 dni od prejema zahteve,
  - c) posname na projektantov nosilec zahtevane podatke o svoji infrastrukturi in infrastrukturi drugih operaterjev v svoji infrastrukturi iz vseh navedenih petih zbirk podatkov,
  - d) za projekte, ki so že v izvedbi, obvesti svoje zaposlene, da so te podatke dolžni brez odlašanja, najkasneje v roku 10 delovnih dni od zahteve, predati predlagatelju oziroma njegovemu projektantu,

SE ZAVRNE.

3. Zahtevek družbe RENE Enia d.o.o. in zahtevek družbe Vahta d.o.o., da družba Telekom Slovenije d.d. umakne formulo (neenačbo) zasedenosti kanalizacije iz 5.6.2 točke vzorčne ponudbe za lokalni dostop na fiksni lokaciji, ki je bila objavljena 1. 4. 2019, **SE ZAVRŽE.**
4. Zahtevek družbe RENE Enia d.o.o. in zahtevek družbe Vahta d.o.o., da mora družba Telekom Slovenije d.d. v primeru domnevne zasedenosti kableske kanalizacije skladno z njenimi lastnimi pogoji omogočiti predlagatelju preverjanje zasedenosti z alternativnimi izračuni zasedenosti, ki upoštevajo tehnologije predlagatelja, ter z dejanskimi testiranjem tehnologij predlagatelja na terenu, **SE ZAVRŽE.**
5. Zahtevek družbe RENE Enia d.o.o. in zahtevek družbe Vahta d.o.o.:
  - a) da mora družba Telekom Slovenije d.d. omogočiti razumno uvlečenje in uporabo podcevi, pri čemer mora v primeru, da podcevi, uvlečene s strani družb RENE Enia d.o.o. in Vahta d.o.o., uporablja tudi Telekom Slovenije d.d. sam, slednji plačilo za to uporabo delno pobotati s ceno zakupa kableske kanalizacije nasprotnega udeleženca,
  - b) da zavrnitev zahtev za dostop do kableske kanalizacije družbe Telekom Slovenije d.d. iz razloga, da ta vključuje uvlečenje podcevi družb RENE Enia d.o.o. in Vahta d.o.o., ni skladna s petim odstavkom 93. člena ZEKom-1,
  - c) da se družbi Telekom Slovenije d.d. prepoveduje zavrnitev zahtev za dostop do kableske kanalizacije z uporabo podcevi na podlagi določil njenih lastnih vzorčnih ponudb, brez da bi bila zavrnitev hkrati tudi utemeljena po petem odstavku 93. člena ZEKom-1,**SE ZAVRŽE.**
6. Zahtevek družbe RENE Enia d.o.o. in zahtevek družbe Vahta d.o.o., da mora družba Telekom Slovenije d.d. vsak poskus zavrnitve dostopa do fizične infrastrukture na lokacijah, ki zajemajo območja naslednjih aktivnih dostopovnih omrežij (poimenovanih tudi AAN – active access network) S3 – Brestje, S12 – Belca, S14 – Dvorska vas, S17 – Sušje, S18 – Krka, S19 – Kočevje, S20 – Litija, S21 – Čemšenik, S22 – Leše, S24 – Brezno, S25 – Otočec, S26 – Kanižarica, S29 – Kapele, S30 – Lopac, S32 – Stoperce, S35 – Jareninski dol in S39 – Mačkovci, zaradi lastnih načrtov gradnje omrežja utemeljiti z listino, ki izkazuje upravičenost zavrnitve v obliki skice stanja, izseka iz projekta ali povzetka razvojnega načrta z datumi, pomembnimi za izvedbo načrta. Če ta listina ni bila predhodno javno objavljena, mora družba Telekom Slovenije d.d. listino opremiti z revizijsko sledjo ali drugim dokazom, ki nedvomno izkazuje, da je listina nastala pred povpraševanjem predlagatelja, **SE ZAVRŽE.**
7. Zahtevek družbe RENE Enia d.o.o. in zahtevek družbe Vahta d.o.o., da se družbi Telekom Slovenije d.d. prepove zavrnitev zahtevkov za skupno uporabo infrastrukture iz razloga, ker se služnostne pogodbe, ki jih je sklenila družba Telekom Slovenije d.d. ne nanašajo tudi na družbi RENE Enia d.o.o. in Vahta d.o.o., **SE ZAVRŽE.**

8. Zahtevek družbe RENE Enia d.o.o. in zahtevek družbe Vahta d.o.o., da se družbi Telekom Slovenije d.d. v postopkih po 93. členu ZEKom-1 prepoveduje sklicevanje na določila njenih vzorčnih ponudb, ki omejujejo uporabo kanalizacije na potrebe dostopovnega omrežja, **SE ZAVRŽE**.
9. Posebni stroški v tem postopku niso nastali.

Obrazložitev:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: agencija) je dne 27. 9. 2019 prejela predlog za rešitev spora s strani družbe RENE Enia d.o.o., Partizanska 109, 6210 Sežana, in družbe Vahta d.o.o., Gorjansko 32, 6223 Komen (v nadaljevanju: RENE Enia in Vahta ali predlagatelja), zoper družbo Telekom Slovenije d.d, Cigaletova 15, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: Telekom Slovenije), v zvezi z dostopom do podatkov o obstoječi omrežni infrastrukturi na določenih trasah na navedenih območjih skladno s 14a. členom Zakona o elektronskih komunikacijah 1 (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014 - ZIN-B, 54/2014 - odl. US, 81/2015, 40/2017 in 30/2019 - odl. US; v nadaljevanju: ZEKom-1), saj podatki niso bili v celoti razvidni iz katastra kot javne evidence, Telekom Slovenije pa je posredovanje podatkov o razpoložljivih ceveh, kablkih in vlaknih zavrnil. Predlagatelja sta predlagala, da agencija Telekomu Slovenije naloži, da jima posreduje podatke o obstoječi fizični infrastrukturi na trasah, kot so opredeljene na elektronskem nosilcu RENE Enia z dne 1. 8. 2019 oziroma Vahte z dne 23. 8. 2019.

Agencija je na podlagi 220.a člena ZEKom-1 uvedla postopek reševanja spora, ki se je vodil pod št. 38261-3/2019 (predlagatelj RENE Enia), in postopek reševanja spora, ki se je vodil pod št. 38261-4/2019 (predlagatelj Vahta) ter dne 1. 10. 2019 nasprotno stranko Telekom Slovenije pozvala na izjasnitev in predložitev dokazil.

Telekom Slovenije je v svojih odgovorih (dokumenta št. 38261-3/2019/3 in 38261-4/2019/3) pojasnil, da je dne 10. 10. 2019 predlagateljema poslal USB ključa s podatki, ki jih je posredoval Geodetski upravi Republike Slovenije, vendar ta podatkov še ni javno objavila. Po njegovem mnenju je tako predlagateljema posredoval vse zahtevane podatke.

Dne 7. 11. 2019 sta bili izvedeni ustni obravnavi, na katerih so se stranke dogovorile, da bodo skušale sporazumno rešiti oba spora. Po dogovorjenem vpogledu in posredovanju zahtevanih podatkov je predstavnik predlagateljev na poziv agencije, da predlagatelja pojasnita, ali sta se s Telekomom Slovenije uspela dogovoriti glede predmeta sporov oziroma ali želita nadaljevanje predmetnih postopkov, dne 10. 1. 2020 pojasnila (vlogi št. 38261-3/2020/18 in 38261-4/2019/18), da sta predlagatelja sicer prejela podatke za potrebe projektiranja omrežja, vendar sta opozorila na odprte probleme. Ne držijo namreč navedbe Telekoma Slovenije, da so bili vsi podatki skladno s 14. členom ZEKom-1, s katerimi Telekom Slovenije razpolaga, poslani pristojnemu organu. Dejansko po vedenju predlagateljev Telekom Slovenije poseduje pet podatkovnih zbirk. Posledično še vedno vidita potrebo po prisilni ureditvi položaja prek izvršljive poravnave, sklenjene v postopku reševanja spora pred agencijo. Prvotni zahtevek po njunih navedbah tudi še ni bil izpolnjen skladno s strogo določeno

zakonsko dikcijo prvega odstavka 14a. člena ZEKom-1, saj še vedno nista dobila na voljo podatkov v obliki, kot so bili ti posredovani v evidenco infrastrukturnih omrežij. Stališče predlagateljev je, da zakonske določbe vsebujejo zahteve tako glede vsebine in kot glede oblike, saj je prav skozi obliko zagotavljata nediskriminacija in preglednost. Teh zahtev pa po njunih navedbah vpogled v peterico baz ni izpolnil.

V nadaljevanju postopka sta predlagatelja svoje zahtevke razširila oziroma prvotno postavljenim zahtevkom dodala še dodatne zahtevke:

V vlogah z dne 10. 1. 2020 (št. 38261-3/2020/18 in 38261-4/2019/18) sta predlagatelja zahtevala, da naj se v odločbi agencije specificira tudi postopek poizvedb ter da naj agencija odloči, da i) sme Telekom Slovenije vsakršne formule zasedenosti kanalizacije iz svojih lastnih pogojev uporabljati izključno za orientacijo, ne pa za zavrnitev dostopa predlagatelja; ii) mora Telekom Slovenije v primeru domnevne zasedenosti kabelske kanalizacije skladno z njegovimi lastnimi pogoji omogočiti predlagatelju preverjanje zasedenosti z alternativnimi izračuni zasedenosti, ki upoštevajo tehnologije predlagatelja, ter z dejanskim testiranjem tehnologij predlagatelja na terenu; iii) mora Telekom Slovenije omogočiti predlagatelju razumno uvlečenje in uporabo podcevi, pri čemer mora v primeru, da podcevi, uvlečene s strani predlagatelja, uporablja tudi Telekom Slovenije sam, slednji plačilo za to uporabo delno pobotati s ceno zakupa kabelske kanalizacije nasprotnega udeleženca.

Nadalje sta predlagatelja v svojih vlogah z dne 7. 2. 2020 (št. 38261-3/2019/23 in 38261-4/2019/23) dodala zahtevke, da mora Telekom Slovenije vsak poskus zavrnitve dostopa do fizične infrastrukture na lokacijah, ki zajemajo območja naslednjih aktivnih dostopovnih omrežij (poimenovanih tudi AAN – active access network) S3 – Brestje, S12 – Belca, S14 – Dvorska vas, S17 – Sušje, S18 – Krka, S19 – Kočevje, S20 – Litija, S21 – Čemšenik, S22 – Leše, S24 – Brezno, S25 – Otočec, S26 – Kanižarica, S29 – Kapele, S30 – Lopac, S32 – Stoperce, S35 – Jareninski dol in S39 – Mačkovci, zaradi lastnih načrtov gradnje omrežja utemeljiti z listino, ki izkazuje upravičenost zavrnitve v obliki skice stanja, izseka iz projekta ali povzetka razvojnega načrta z datumi, pomembnimi za izvedbo načrta. Če ta listina ni bila predhodno javno objavljena, mora Telekom Slovenije listino opremiti z revizijsko sledjo ali drugim dokazom, ki nedvomno izkazuje, da je listina nastala pred povpraševanjem predlagateljev.

V vlogah z dne 24. 2. 2020 (št. 38261-3/2020/25 in 38261-4/2019/25) sta predlagatelja dodatno razširila zahtevke, in sicer sta zahtevala, da se odloči, da se Telekomu Slovenije prepoveduje, da bi se pri zavrnitvi zahtevkov za skupno uporabo infrastrukture skliceval na omejitve, ki izhajajo iz služnosti. Zahtevke se nanaša na točki 5.6 in 5.7 Vzorčne ponudbe za lokalni dostop na fiksni lokaciji, kjer je glede souporabe kabelske kanalizacije in drogov navedeno, da lahko omejitve skupne uporabe izhajajo tudi iz služnostnih in drugih stvarnopравnih ter obligacijskih pravic. Navedene določbe so po mnenju predlagateljev nezakonite, saj so skladno s 238. členom ZEKom-1 pretekle pisne privolitve enakovredne služnostim po ZEKom-1, pri slednjih pa je skladno z osmim odstavkom 20. člena ZEKom-1 obvezna sestavina tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe s strani operaterja omrežja.

Dne 13. 7. 2020 se je nadaljevala ustna obravnava, o kateri je bil napravljen zapisnik št. 38261-3/2019/55. Tako predlagatelja kot tudi nasprotna stranka so se strinjali, da se zapisnik o ustni obravnavi v zadevi št. 38261-3/2019 vložijo tudi v spis zadeve št. 38261-4/2019, saj so zahtevki predlagateljev identični. Na njej so bile zaslišane priče [REDACTED]

in [REDACTED]

Predlagatelja sta nato agenciji posredovala zahtevi za izdajo delne odločbe. Agencija ju je pozvala, da se izjasnita, kaj točno je njun zahtev v predmetnih sporih. V vlogah z dne 31. 7. 2020 (št. 38261-3/2019/63 in 38261-4/2019/56) sta pojasnila, da ne umikata delov svojega zahtevka, vendar izključno predlagata odločitev z delno odločbo o delu zahtevka, ki se glasi, da mora nasprotni udeleženec omogočiti predlagatelju razumno uvlečenje in uporabo podcevi, pri čemer mora v primeru, da podcevi, uvlečene s strani predlagatelja, uporablja tudi nasprotni udeleženec sam, slednji plačilo za to uporabo delno pobotati s ceno zakupa kabselske kanalizacije nasprotnega udeleženca. Če bi agencija štela, da je navedeni zahtev formuliran preširoko ali kot celota še ni dovolj razčiščen za odločitev v delni odločbi, sta predlagatelja predlagala, da agencija v izreku delne odločbe zapiše naslednje: i) zavrnitev zahtev za dostop do kabselske kanalizacije nasprotnega udeleženca iz razloga, da ta vključuje uvlečenje podcevi predlagatelja, ni skladna s petim odstavkom 93. člena ZEKom-1, ali ii) nasprotnemu udeležencu se prepoveduje zavrnitev zahtev za dostop do kabselske kanalizacije z uporabo podcevi na podlagi določil njegovih lastnih vzorčnih ponudb, brez da bi bila zavrnitev hkrati utemeljena po petem odstavku 93. člena ZEKom-1. Svoj zahtev pa sta razširila še tako, da sta zahtevala, da se Telekom Slovenije v postopkih po 93. členu ZEKom-1 prepoveduje sklicevanje na določila njegovih vzorčnih ponudb, ki omejujejo uporabo kanalizacije na potrebe dostopovnega omrežja.

Ker se je po preučitvi predlogov obeh predlagateljev, odgovora nasprotne stranke ter na podlagi vseh dejstev, ugotovljenih v ugotovitvenem postopku, izkazalo, da sta predlagatelja postavila identične zahtevke zoper Telekom Slovenije, je agencija dne 30. 11. 2020 izdala sklep o združitvi zadev. Zadevi se odtlej vodita pod št. zadeve 38261-3/2019.

Ker so bila v postopku zbrana vsa relevantna dejstva, je agencija ugotovitveni postopek zaključila.

V zvezi s z razširitvijo zahtevkov:

Predlagatelja sta 10. 1. 2020, 7. 2. 2020, 24. 2. 2020 in 31. 7. 2020 razširila svoja prvotno postavljena zahtevka (ta sta se nanašala zgolj na posredovanje podatkov o obstoječi infrastrukturi v enotnem formatu).

Telekom Slovenije je nasprotoval razširitvi zahtevkov v delu, ki se nanaša na skupno uporabo kabselske kanalizacije in predlagal, da naj agencija o njih odloča v ločenem postopku. Menil je, da se ti zahtevki nanašajo na druge bistvene sestavine dejanskega stanja, kar po 133. členu Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE, v nadaljevanju: ZUP), ki se v postopkih reševanja sporov uporablja na podlagi tretjega odstavka 218. člena ZEKom-1, ne omogoča razširitve.

Agencija ugotavlja, da gre v vseh primerih za odločanje o zahtevkih, ki so povezani s pravico do uporabe obstoječe fizične infrastrukture – najprej operater dobi podatke o sami obstoječi fizični infrastrukturi, v drugem koraku pa ima možnost, da se z infrastrukturnim operaterjem dogovori za skupno uporabo le-te. Operaterji lahko namreč na podlagi podatkov, ki jih prejmejo na podlagi 14a. člena ZEKom-1 infrastrukturnem operaterju predložijo prošnjo za uporabo obstoječe fizične infrastrukture skladno s 93. členom ZEKom-1. Prvotni zahtevki je tako osnova oziroma predpogoj, da

predlagatelj sploh lahko poda zahtevo za dostop (v primeru, da podatki niso dostopni v evidenci infrastrukturnih omrežij in objektov), dejansko stanje pa predstavljajo vsa dejstva, ki so relevantna za to, da se skupna uporaba lahko realizira. V tem oziru gre torej za zahtevke, ki v bistvenem temeljijo na istem dejanskem stanju, saj je skupen bistven element dejanskega stanja (fizična infrastruktura). Agencija tudi pojasnjuje, da je pristojna za reševanje sporov, ki se nanašajo na določbe ZEKom-1, in bi v vsakem primeru dodatne zahtevke morala obravnavati v okviru postopkov reševanja medoperaterskih sporov.

Glede na navedeno se je agencija zaradi ekonomičnosti postopka in glede na dejstvo, da gre za iste stranke, v konkretnem primeru odločila, da dovoli razširitev zahtevka tudi na odločanje glede pogojev, ki se nanašajo na pravico do skupne uporabe obstoječe fizične infrastrukture.

K 1. točki izreka:

Agencija je odločala, ali je Telekom Slovenije dolžan predlagateljema zagotoviti podatke o obstoječih ceveh, kablilih in vlaknih na trasah, kot so bile opredeljene v prošnjah obeh predlagateljev (t. j. RUNE Enia d.o.o. z dne 1. 8. 2019 oziroma Vahte d.o.o. z dne 23. 8. 2019). Predlagatelja sta trase, za katere sta želela podatke o razpoložljivih ceveh, kablilih in vlaknih, posredovala na nosilcu elektronskih podatkov (DVD in USB ključ). Tekom postopka reševanja spora sta zahtevala, da jima Telekom Slovenije zaprosene podatke posreduje v formatu .xml. Ob tem sta zahtevala tudi določitev dvomesečnega paricijskega roka za izpolnitev naložene obveznosti.

Telekom Slovenije je predlagateljema tekom predmetnega postopka najprej posredoval datoteko o omrežju, ki jo je za vpis v kataster gospodarske javne infrastrukture (v nadaljevanju: *kataster GJI*) posredoval tudi Geodetski upravi Republike Slovenije. Po izvedbi ustne obravnave jima je posredoval še podatke o omrežju v petih različnih oblikah. Sporno je ostalo zgolj to, v kakšnem formatu je Telekom Slovenije dolžan posredovati predmetne podatke.

Zahtevka predlagateljev je treba zavrniti.

Pravno podlago predstavlja 14a. člen ZEKom-1, ki v prvem odstavku določa, da če podatki iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena v primeru elektronskih komunikacijskih omrežij ali podatki o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi fizične infrastrukture ter kontaktni točki v primeru drugih infrastrukturnih operaterjev, ki se vpisujejo v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco, niso dostopni, lahko operater omrežja zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do teh podatkov. Operater omrežja v prošnji opredeli območje, na katero se nanaša postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij. Drugi odstavek navedenega člena pa določa, da mora infrastrukturni operater dostop do podatkov pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobriti v dveh mesecih od prejema pisne prošnje iz prejšnjega odstavka.

Predlagatelja trdita, da prvi in tretji odstavek 14a. člena ZEKom-1 urejata tako vsebino kot tudi obliko posredovanja podatkov, saj se prav skozi obliko posredovanja podatkov zagotavljata nediskriminacija in preglednost. Teh zahtev po njihnih navedbah vpogled v peterico različnih baz, ki sta jih predlagatelja pridobila od Telekoma Slovenije, ne izpolnjuje. Prosti vpogled v kataster gospodarske javne infrastrukture namreč po navedbah predlagateljev daje za popolno vnesene infrastrukture z enim

vpogledom podatke v vseh delih infrastrukture, ki se na določeni trasi nahajajo, torej kumulativno o vseh ceveh in vseh kabljih. Tovrsten vpogled je po navedbah predlagateljev omogočen zgolj za trase, zgrajene v okvirno zadnjih dveh letih, čeprav bi moral Telekom Slovenije omogočiti tak dostop do podatkov za vse trase. Predlagatelja sta pojasnila, da jima nastajajo dodatni stroški pregledovanja in usklajevanja podatkov iz prejetih različnih virov, ki jih ne bi imela, če bi bili podatki o ceveh in kabljih v .xml formatu, ki je zahtevan za vpise v kataster GJI¹. Nezmožnost dostopanja do podatkov v obliki, kot je ta razvidna iz katastra GJI, posledično po mnenju predlagateljev predstavlja diskriminacijo v nasprotju z zakonsko zahtevo.

V zvezi s tem agencija ugotavlja, da v ZEKom-1 ni določeno, da bi morali biti podatki o obstoječi fizični infrastrukturi, dostop do katerih se zaprosi na podlagi 14a. člena ZEKom-1, v enaki obliki kot je določena za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov (kataster GJI). Prav tako navedeno ni določeno v nobenem drugem zakonitem predpisu. Agencija zato ne more slediti razlagi predlagateljev, ki menita, da navedeno izhaja iz drugega odstavka 14a. člena ZEKom-1. Navedeni odstavek zakona namreč določa zgolj, pod kakšnimi pogoji mora biti odobren dostop do podatkov, ne določa pa v kakšni obliki morajo biti podatki posredovani. Tudi namen same določbe je prav v tem, da se v primeru, da podatki o obstoječi fizični infrastrukturi niso vpisani v kataster GJI (in torej v tej evidenci niso dostopni v predpisanem formatu), omogoči dostop do teh podatkov neposredno pri lastniku infrastrukture (tj. infrastrukturnemu operaterju) ne glede na to v kakšni obliki jih le-ta hrani.

Dejstvo, da Telekom Slovenije v času odločanja še ni razpolagal s podatki v .xml formatu, pa bi glede na predpise, ki urejajo pošiljanje podatkov v kataster GJI, z njimi moral razpolagati, sicer lahko predstavlja podlago za izvedbo nadzornih in morda tudi prekrškovnih postopkov s strani pristojnih organov, ne more pa predstavljati materialne podlage za naložitev te obveznosti v postopku reševanja spora.

Agencija pa se sicer strinja s predlagateljema, da mora infrastrukturni operater podatke zagotoviti v enaki obliki kot jih hrani sam zase. Če bi torej infrastrukturni operater razpolagal s podatki o svoji obstoječi fizični infrastrukturi v formatu .xml, bi jih tej obliki moral posredovati tudi prosilcu. Da pa bi agencija lahko odločila o zahtevku predlagateljev, naj jima Telekom Slovenije zahtevane podatke posreduje izključno v formatu .xml, je bilo potrebno predhodno ugotoviti, v kakšni obliki Telekom Slovenije predmetne podatke hrani. Iz navedb predlagatelja je namreč izhajalo, da naj bi za svoje potrebe Telekom Slovenije podatke o omrežju (podatke iz vseh svojih podatkovnih zbirk) videl enotno z enim vpogledom.

Na ustni obravnavi dne 13. 7. 2020 je bilo ugotovljeno, da se predlagatelja in Telekom Slovenije strinjajo – torej to ni sporno – da Telekom Slovenije razpolaga s petimi podatkovnimi zbirkami podatkov o omrežju. Za namen dokazovanja dejstva, v kakšni obliki Telekom Slovenije hrani podatke o svojem omrežju, je agencija zaslišala več prič. Na predlog predlagateljev, je zaslišal [REDACTED]

---

¹ Ta oblika je za cevi, kable in vode (vlakna) določena v 5. poglavju dokumenta IZMENJEVALNI FORMAT IN ŠIFRANTE DATOTEK ELABORATA SPREMENB PODATKOV O OMREŽJIH IN OBJEKTIH GOSPODARSKE JAVNE INFRASTRUKTURE, ki ga je izdala Geodetska uprava Republike Slovenije na podlagi Pravilnika o vodenju in vsebini podatkov o komunikacijskih omrežjih in pripadajoči infrastrukturi, omrežnih priključnih točkah in drugih elektronskih komunikacijskih omrežjih (Uradni list RS, št. 19/18), ki ga je na podlagi 5. odstavka 14. člena ZEKom-1 izdal minister za javno upravo v soglasju z ministrom za infrastrukturo in ministrico za okolje in prostor.

in [REDACTED] na predlog Telekom Slovenije pa [REDACTED] in [REDACTED].
Uradna oseba ocenjuje, da priča [REDACTED] o obliki podatkov ni znala izpovedati iz njenih lastnih vedenj o zadevi, vendar je zgolj na podlagi svojega sklepanja podala mnenje, da Telekom Slovenije podatke o omrežju lahko vidi drugače kot drugi operaterji, ker jih verjetno vidi s svojo aplikacijo. Priča [REDACTED] pa je izpovedala, da ima Telekom Slovenije podatke v različnih oblikah, tako v papirni obliki, skenirani obliki in digitalni obliki.

Iz pričanja [REDACTED] prav tako izhaja, da Telekom Slovenije podatke o omrežju hrani v različnih oblikah (nekaj v papirnati dokumentaciji, nekaj pa v elektronskih oblikah autocad, jpeg in pdf). [REDACTED] je tudi pojasnil, da je aplikacija GIS pregledovalnik aplikacija, ki pobira podatke iz različnih baz in jih samo prikaže, teh podatkov pa se ne da izvoziti, lahko se izvede zgolj tiskanje zaslona (Print Screen)². Na podlagi njenega pričanja je agencija ugotovila, da Telekom Slovenije podatke o svojem omrežju hrani v različnih oblikah ter da za enkratni prikaz podatkov, ki so shranjeni v različnih oblikah in bazah, Telekom Slovenije uporablja posebno aplikacijo.

Iz pričanja [REDACTED], ki je pri Telekomu Slovenije zaposlena kot geodet, izhaja, da Telekom Slovenije podatke o omrežju hrani v različnih oblikah. Priča je natančno pojasnila, katere oblike so to (zapisnik o ustni obravnavi št. 38261-3/2019/55, str. 8). Poleg tega pa je [REDACTED] tudi pojasnila, da se v kataster GJI sicer ne vpisujejo vsi podatki, vendar so bili predlagatelju v okviru tega medoperaterskega spora posredovani vsi podatki o omrežju, s katerimi razpolaga Telekom Slovenije, in v enaki obliki kot jih hrani sam zase. Agencija glede tega ugotavlja, da se navedbe prič [REDACTED] skladajo z ugotovitvami predlagateljev (že v njuni vlogi z dne 10. 1. 2020, št. 38261-3/2019/18, str. 2, kot tudi iz zapisnika o ustni obravnavi št. 38261-3/2019/55) in tudi predhodnimi navedbami Telekoma Slovenije.

Uradna oseba ne dvomi o verodostojnosti izpovedb prič [REDACTED] in [REDACTED], saj prič nista podali nasprotujočih si navedb, uradna oseba pa je tudi glede na njuno suverenost in vedenje na ustni obravnavi v celoti verjela njunim izpovedbam. Uradna oseba nadalje tudi ugotavlja, da si izpovedbe vseh zaslišanih prič (tako tistih, zaslišanje katerih sta predlagala predlagatelja kot tistih, katerih zaslišanje je predlagal Telekom Slovenije) med seboj ne nasprotujejo (tudi prič [REDACTED] izpovedala, da se podatki hranijo v različnih oblikah, prič [REDACTED] pa je prav tako sklepal, da Telekom Slovenije s pomočjo aplikacije podatke vidi drugače kot drugi operaterji) in zato šteje za dokazano, da Telekom Slovenije razpolaga s podatki o svojem omrežju v različnih oblikah. Ugotovljeno je torej bilo, da Telekom Slovenije nima vseh podatkov v .xml formatu, ter da je predlagateljema tiste podatke, s katerim razpolaga v .xml formatu, predložil v tej obliki. Gre za tiste podatke o ceveh, kabljih in vodih na teh trasah, ki so bili skenirani in so jih na Telekomu Slovenije obdelali tako, da so primerni za vpis v kataster GJI. Na Geodetski upravi Republike Slovenije še niso obdelali vseh podatkov, ki jih je Telekom Slovenije že predal in posledično še niso vpisani v kataster GJI, jih je pa Telekom Slovenije v .xml obliki posredoval tudi predlagateljema. Vseh, v prošnjah predlagateljev zahtevanih podatkov, pa Telekom Slovenije še ni obdelal tako, da bi bili shranjeni v .xml formatu in posledično tudi niso ustrezni za vpis v kataster GJI. Te podatke za lokacije, ki sta jih predlagatelja opredelila na nosilcih, jima je Telekom Slovenije posredoval v drugih oblikah, in sicer v

² Navedeno izhaja iz zapisnika o ustni obravnavi št. 38261-3/2019/55, str. 7.

isti obliki kot jih hrani sam zase.³ Telekom Slovenije je torej vse podatke, ki jih trenutno hrani v .xml formatu, predlagateljema predal v tej obliki. Ker pa vseh podatkov, ki sta jih v svojih prošnjah zahtevala predlagatelja, Telekom Slovenije še nima v .xml obliki, jih v taki obliki v trenutku odločitve tudi predlagateljema ne more dati.

Agencija glede navedb predlagateljev na ustni obravnavi dne 13. 7. 2020, da naj Telekom Slovenije ne bi predal popolnih podatkov na lokaciji S20 – Litija, ugotavlja, da sta predlagatelja zgolj pavšalno navedla, da naj ne bi prejela vseh podatkov, tega pa nista tudi izkazala. Predlagatelja niti nista konkretizirala, kateri jašek naj domnevno ne bi bil vsebovan v prejeti dokumentaciji, navedla sta zgolj, da je to ugotovil njun podizvajalec, ko so se izvajali vpogledi v obstoječo infrastrukturo Telekoma Slovenije za potrebe njenega koriščenja ob prisotnosti predstavnika Telekoma Slovenije. Agencija ugotavlja, da predlagatelja navedenega z ničemer nista izkazala. V zvezi s predajo podatkov je bila sicer v postopku zaslišana pričča [REDACTED] ki je navedla, da so bili predlagatelju predani vsi zahtevani podatki o omrežju, s katerimi razpolaga Telekom Slovenije. Agencija glede na njeno izpovedbo na ustni obravnavi v celoti verjame njenim izjavam in kot že predhodno navedeno njeno pričanje ocenjuje kot verodostojno. Agencija na podlagi izvedenega pričanja ne dvomi v dejstvo, da je Telekom Slovenije predal vse podatke, s katerimi razpolaga, za vse zahtevane lokacije, tudi na lokaciji Litija, in je tako na podlagi vseh izvedenih dokazov ugotovila, da je Telekom Slovenije predlagateljema predal vse razpoložljive podatke, ki sta jih zahtevala, tudi podatke za območje Litije. Nenazadnje sta imela predlagatelja tudi možnost vpogledati v podatke Telekoma Slovenije v njegovih prostorih (navedeno izhaja že iz zapisnika o ustni obravnavi št. 38261-3/2019/11, str. 2 predlagatelja pa sta v svoji vlogi z dne 10. 1. 2020, tudi potrdila, da je bil opravljen vpogled v podatke pri nasprotnem udeležencu, str. 1), torej je Telekom Slovenije tudi na tak način predlagateljema zagotovil dostop do podatkov. Dodatno iz navedb predlagateljev na ustni obravnavi dne 13. 7. 2020 (zapisnik o ustni obravnavi št. 38261-3/2019/55, str. 3) izhaja, da jima je bil omogočen tudi pregled določenih elementov fizične infrastrukture na kraju samem ob navzočnosti in strokovnem nadzoru pooblaščenih oseb, kot je to predvideno tudi v četrtem odstavku 14a. člena ZEKoř- Telekom Slovenije je torej zagotovil dostop do podatkov na vse izvedljive načine, kar kaže tudi na to, da ni imel namena, da bi oviral dostop do vseh razpoložljivih podatkov.

Predlagatelja sta torej s strani Telekoma Slovenije prejela zaprosene podatke v obliki, v kateri jih

---

³ Predlagateljema je predložil podatke o omrežju v petih različnih oblikah:

1. Podatki iz GIS orodja v DWG spravljeni, geolocirani in ločeni po slojih, Skenogrami ITD in z njimi povezani geolocirani TIFFi
2. Podatki iz ITD aplikacije v DWGjih, geolocirani, v ločenih slojih
3. Podatki iz oddaje za vpis v GJI GURS kataster, vključno s podatki o cevah (v formatu, kot je zahtevan za vpis v GJI)
4. Podatki iz skenov – ne geolocirani ITDji in skeni knjige, polinkani na podatke iz točke 1, ločeno po K-jih
5. Podatki o načrtovanih izgradnjah OPTjev (z geolociranim OPTjem in izvorno priključno točko – spojko ali KO).

⁴ Na ustni obravnavi je bilo dogovorjeno, da bo projektant predlagatelja opravil vpogled v razpoložljive podatke Telekoma Slovenije.

⁵ Četrty odstavky 14a. členu ZEKom-1 se glasi: "Operater omrežja lahko v pisni prošnji, v kateri so opredeljeni elementi omrežja, na katere se nanaša postavitel elektronskih komunikacijskih omrežij, infrastrukturnega operaterja zaprosi za pregled določenih elementov fizične infrastrukture na kraju samem ob navzočnosti in strokovnem nadzoru pooblaščenih oseb infrastrukturnega operaterja. Infrastrukturni operater pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobri razumno prošnjo za pregled v 30 dneh od prejema pisne prošnje, razen če to ni primerno iz razlogov v prejšnjem odstavku."

Telekom Slovenije hrani sam zase. Hkrati je bilo ugotovljeno, da Telekom Slovenije vseh podatkov, ki sta jih v prošnjah za dostop zahtevala predlagatelja, v formatu .xml (še) nima, zato je treba zahtevka predlagateljev, da naj jima zahtevane podatke posreduje izključno v formatu .xml, zavriniti.

Na podlagi navedenega je agencija odločila tako kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

K 2. točki izreka:

Predlagatelja sta zahtevala tudi, da se z odločbo agencije specificira postopek poizvedb o podatkih o obstoječi fizični infrastrukturi Telekoma Slovenije. V bistvenem sta zahtevala, da se Telekomu Slovenije naloži, da mora biti njegov postopek poizvedbe zasnovan tako, da:

- a) se ob zahtevi za podatke poda 2D polje – geografski poligon področja, ki je zaobjet v zahtevku, in za katerega se zahteva podatke,
- b) Telekom Slovenije poda operativna navodila, kateri premer oziroma tip kabla naj se pri izračunu zasedenosti uporablja (ker v dokumentaciji ni podatkov o proizvajalcu kabla in posledično o zunanjem preseku kabla) v roku 10 dni od prejema zahteve,
- c) Telekom Slovenije posname na projektantov nosilec zahtevane podatke o svoji infrastrukturi in infrastrukturi drugih operaterjev v svoji infrastrukturi iz vseh navedenih petih zbirk podatkov,
- d) za projekte, ki so že v izvedbi, Telekom Slovenije obvesti svoje zaposlene, da so te podatke dolžni brez odlašanja, najkasneje v roku 10 delovnih dni od zahteve, predati predlagatelju oziroma njegovemu projektantu.

V tem delu je zahtevka predlagateljev treba zavriniti.

Pravno podlago za dostop do podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi predstavlja 14a. člen ZEKom-1, ki v drugem odstavku določa, da mora infrastrukturni operater dostop do podatkov pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobriti v dveh mesecih od prejema pisne prošnje iz prejšnjega odstavka.

Agencija ugotavlja, da je bistvo zahtevka v tem delu konkretizacija postopka poizvedbe pri Telekomu Slovenije, pri čemer pa ZEKom-1 določa zgolj, da mora zavezanec (v konkretnem primeru torej Telekom Slovenije) prosilcem zagotoviti dostop do podatkov najkasneje v dveh mesecih.

V okviru tega medoperaterskega spora je treba torej preveriti, ali je v zakonu in na njegovi podlagi izdanih predpisih določena obveznost, ki Telekomu Slovenije nalaga, da o poizvedbah iz 14a. člena ZEKom-1 odloča po konkretno določenemu postopku oziroma dodatno, ali je Telekom Slovenije dolžan sprejeti lastna podrobnejša postopkovna pravila glede odločanja o teh poizvedbah. V zvezi s tem agencija ugotavlja, da niti ZEKom-1 niti na njegovi podlagi izdani predpisi ne določajo podrobnih (postopkovnih) pravil, po katerih bi morali infrastrukturni operaterji kot zavezanci ravnati pri posredovanju podatkov. Prav tako navedeni predpisi zavezancem ne nalagajo, da bi morali tovrstna postopkovna pravila sprejeti (kodificirati) v obliki posebnega postopka. V 14a. členu ZEKom-1, ki predstavlja relevantno materialno-pravno podlago, je namreč določena zgolj obveznost posredovanja podatkov in rok za posredovanje (2. odstavek), dodatno pa šesti odstavek še določa, da če se infrastrukturni operaterji sami ne dogovorijo o dostopu do podatkov na podlagi tega člena,

odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 220a. člena tega zakona. Agencija lahko na podlagi tega člena odloča zgolj o dostopu do podatkov in to šele potem, ko ste infrastrukturalni operaterji sami niso dogovorili o tem dostopu. Ni pa v zakonu določena pristojnost agencije, da ureja in zavezancem predpisuje postopkovne korake pri obravnavanju zahtev za dostop do podatkov. Odločitev o tem, kako bo postopal, je torej v izključni domeni posameznega infrastrukturalnega operaterja (v konkretnem primeru Telekom Slovenije), ki mora v okviru svoje poslovne politike presoditi, kako in do katere stopnje bo uredil procesna pravila glede obravnavanja prošelj, da bo s tem sledil (predvsem) načeloma preglednosti in nediskriminaciji, ki jih v zvezi s tem postavlja ZEKom-1 (2. odstavek 14a. člena). V tej luči je sicer smiselno, da infrastrukturalni operater oblikuje interna postopkovna pravila, ki bodo spoštovanje omenjenih načel zagotovila za vse prosilce na enak način (torej *erga omnes*) ter s tem preprečila njihovo morebitno različno obravnavanje. Vendar pa – kot povedano zgoraj – konkretizacije tovrstnih pravil od infrastrukturalnih operaterjev zakon ne zahteva, zato je to lahko le stvar prostovoljne odločitve vsakega operaterja.

Glede na to, da predlagatelj zahtevata ureditev postopkovnih korakov pri obravnavi zahtev za dostop do podatkov po 14a. členu ZEKom-1, agencija na podlagi zgoraj navedenih določb zahtevku ne more ugoditi in ga je dolžna zavrniti.

Na podlagi navedenega je agencija odločila tako, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe in sklepa.

K 3., 4., 5., 6., 7. in 8. točki izreka:

Predlagatelj sta nadalje zahtevala, da agencija z odločbo določi:

- da mora Telekom Slovenije formulo (neenačbo) o zasedenosti kanalizacije umakniti iz 5.6.2 točke vzorčne ponudbe za lokalni dostop na fiksni lokaciji, ki je bila objavljena dne 1. 4. 2019,
- da mora Telekom Slovenije v primeru domnevne zasedenosti kableske kanalizacije skladno z njegovimi lastnimi pogoji omogočiti predlagateljema preverjanje zasedenosti z alternativnimi izračuni zasedenosti, ki upoštevajo tehnologije predlagateljev, ter z dejanskimi testiranjem tehnologij predlagateljev na terenu,
- da jima mora Telekom Slovenije omogočiti razumno uvlečenje in uporabo podcevi, pri čemer mora v primeru, da podcevi, uvlečene s strani predlagateljev, uporablja tudi Telekom Slovenije sam, slednji plačilo za to uporabo delno pobotati s ceno zakupa kableske kanalizacije nasprotnega udeleženca,
- da zavrnitev zahtev za dostop do kableske kanalizacije Telekoma Slovenije iz razloga, da ta vključuje uvlečenje podcevi predlagateljev, ni skladna s petim odstavkom 93. člena ZEKom-1,
- da se Telekomu Slovenije prepoveduje zavrnitev zahtev za dostop do kableske kanalizacije z uporabo podcevi na podlagi določil njegovih lastnih vzorčnih ponudb, brez da bi bila zavrnitev hkrati tudi utemeljena po petem odstavku 93. člena ZEKom-1,

⁶ Gre za naslednjo neenačbo, ki zagotavlja v cevi tehnološko prostorsko rezervo:

$$A_c > 57 \cdot \sqrt{(4 \cdot n^3 + 15 + 5,3 \cdot \sum_{k=1}^n \binom{2k}{2})}$$

- da mora Telekom Slovenije vsak poskus zavrnitve dostopa do fizične infrastrukture na lokacijah, ki zajemajo območja naslednjih aktivnih dostopovnih omrežij (poimenovanih tudi AAN – active access network) S3 – Brestje, S12 – Belca, S14 – Dvorska vas, S17 – Sušje, S18 – Krka, S19 – Kočevje, S20 – Litija, S21 – Čemšenik, S22 – Leše, S24 – Brezno, S25 – Otočec, S26 – Kanižarica, S29 – Kapele, S30 – Lopac, S32 – Stoperce, S35 – Jareninski dol in S39 – Mačkovci, zaradi lastnih načrtov gradnje omrežja utemeljiti z listino, ki izkazuje upravičenost zavrnitve v obliki skice stanja, izseka iz projekta ali povzetka razvojnega načrta z datumi, pomembnimi za izvedbo načrta. Če ta listina ni bila predhodno javno objavljena, mora Telekom Slovenije listino opremiti z revizijsko sledjo ali drugim dokazom, ki nedvomno izkazuje, da je listina nastala pred povpraševanjem predlagatelja,
- da se Telekomu Slovenije prepove zavrnitev zahtevkov za skupno uporabo infrastrukture iz razloga, ker se služnostne pogodbe, ki jih je sklenil Telekom Slovenije, ne nanašajo tudi na predlagatelja,
- da se Telekomu Slovenije v postopkih po 93. členu ZEKom-1 prepoveduje sklicevanje na določila njegovih vzorčnih ponudb, ki omejujejo uporabo kanalizacije na potrebe dostopovnega omrežja.

Te zahtevke je treba zavreči.

ZEKom-1 določa, da se o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture dogovorita stranki sami: prosilec mora na imetnika infrastrukture nasloviti prošnjo z vsemi potrebnimi elementi omrežja in točno določenim časovnim okviru (3. odstavek 93. člena ZEKom-1). Imetnik infrastrukture po prejemu prošnje v dveh mesecih bodisi pripravi ponudbo (4. odstavek 93. člena ZEKom-1) bodisi dostop zavrne ob uporabi taksativno naštetih razlogov iz petega odstavka 93. člena ZEKom-1. Šele če po tako izpeljanem postopku dogovarjanja med obema strankama dogovor v dveh mesecih ni mogoč ali pa je bil dostop s strani imetnika infrastrukture zavrnjen, je mogoče govoriti o sporu, ki ga je pristojna reševati agencija.

V tem delu predlagatelja želita doseči, da agencija na splošno odloči, kako naj Telekom Slovenije v bodočih primerih, ko bo od njiju prejel prošnjo za dostop, odloča v okviru zavrnitvenih razlogov iz 5. odstavka 93. člena ZEKom-1, v katerem so taksativno določeni razlogi, na podlagi katerih lahko infrastrukturni operater zavrne dostop. Ti razlogi so nadalje konkretizirani v Splošnem aktu o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture (Uradni list RS, št. 12/18, v nadaljevanju: *splošni akt*), ki ga je agencija sprejela za izvrševanje tega člena (8. odstavek 93. člena).

V zahtevku, o katerem je odločeno v 3. točki izreka te odločbe in sklepa, predlagatelja želita doseči, da agencija v postopku reševanja spora spremeni pravilo Telekoma Slovenije, ki ga ta uporablja za ugotavljanje dejstva, ali obstaja ustrezen prostor za dostop do njegove kanalizacije, kar pomeni, da dejansko želita v naprej na splošno urediti pravila, ki naj bi zagotavljala izpolnjevanje zavrnilnega razloga iz 2. točke 5. odstavka 93. člena ZEKom-1 – to je pomanjkanje ustreznega prostora. Zahtevata torej abstraktno in splošno urejanje za vse bodoče primere, ne podata pa posamičnega primera zavrnitve, ki bi bila utemeljena na podlagi formule, za katero želita, da je Telekom Slovenije v bodoče ne bi uporabljal pri presoji, ali obstaja ustrezen prostor v njegovi kanalizaciji. S predmetnim zahtevkom želita predlagatelja urediti pravila za nedoločeno število primerov uporabe, kar pa ne more biti predmet urejanja v okviru medoperaterskih sporov, kjer lahko agencija odloča zgolj o

konkretnih pravicah strank postopka. Splošna pravila bi se lahko uredila kvečjemu v splošnem aktu, ki pravila ureja abstraktno in splošno – za vse infrastrukturne operaterje enako. Ob tem pa agencija še dodaja, da je po vpogledu v trenutno veljavno vzorčno ponudbo za lokalni dostop na fiksni lokaciji (objavljeni dne 12. 2. 2020, začetek veljavnosti od 1. 1. 2021) ugotovila, da predmetne formule v vzorčni ponudbi ni več, kar pomeni, da je bila formula že mimo tega spora umaknjena iz predmetne vzorčne ponudbe.

V zahtevkih, v katerih je odločeno v 4. in 5. točki izreka te odločbe in sklepa, predlagatelja s svojimi zahtevki želita, da agencija v postopku reševanja spora določi pravila, kako naj se razlog iz 2. točke 5. odstavka 93. člena ZEKom-1 – to je pomanjkanje ustreznega prostora ali načrtov, da se ta prostor uporabi za druge namene, kar je treba utemeljiti (npr. z javno dostopnimi naložbenimi načrti infrastrukturnega operaterja) – za bodoče primere uporablja. Tudi s temi zahtevki torej zahtevata določitev abstraktnih pravil oz. podrobnejšo ureditev zavrnitvenih razlogov, kar pa je lahko kvečjemu materija splošnega akta, ki pravila ureja na splošno in za vse infrastrukturne operaterje enako. Kot navedeno, je agencija s splošnim aktom že konkretizirala oz. podrobneje uredila zavrnilne razloge, ki jih na splošno določa ZEKom-1, ne more pa jih dodatno omejiti oziroma specificirati v okviru reševanja spora. V okviru spora lahko agencija odloča le o konkretnem primeru dostopa; odloča torej lahko le o krajevno in časovno točno določenih prošnji za dostop do konkretne infrastrukture, kjer med prosilcem (v tem primeru predlagatelja) in infrastrukturnim operaterjem (v tem primeru Telekom Slovenije) ne bi prišlo do dogovora o dostopu oziroma o s tem povezanih pogoji. Zgolj v tem okviru in na podlagi konkretnega primera agencija lahko presodi, ali so bili zavrnilni razlogi oziroma drugi pogoji, ki jih je infrastrukturni operater postavil, upravičeni ter skladni s pravili, ki jih določata ZEKom-1 ter splošni akt. Ne more pa v sporu agencija posegati v veljavne predpise in med zgolj določenimi strankami spreminjati ali širiti veljavnih pravil, ki se uporabljajo pri odločanju o prošnjah za dostop po 93. členu ZEKom-1.

Tudi glede zahtevka, o katerem je odločeno v 6. točki izreka te odločbe in sklepa, predlagatelja želita v okviru medoperaterskega spora določiti splošna in abstraktna pravila za bodoče primere odločanja o prošnjah za dostop. Predlagatelja sta sicer zahtevek omejila na določene lokacije, ne glede na to pa tudi v tem primeru zahtevata, da se določi splošna in abstraktna pravila glede zavrnilnega razloga iz 2. točke 5. odstavka 93. člena ZEKom-1 (konkretnije: s čim mora Telekom Slovenije izkazati, da so načrti gradnje obstajali pred povpraševanjem po dostopu), pri čemer pa do zavrnitve dostopa na katerikoli od navedenih lokacij še ni prišlo⁷. Ob tem je treba poudariti, da splošni akt že sedaj določa, da mora biti zavrnitev dostopa na podlagi načrtov ob tem da bo razpoložljivi prostor uporabljen za druge namene, vedno opremljena z listino, ki izkazuje upravičenost zavrnitve (npr. skica stanja, izsek iz projekta, povzetek razvojnega načrta z datumi, pomembnimi za izvedbo načrta). Predlagatelja pa v zvezi s tem dodatno predlagata, da se določi, da v primeru, da ta listina ni bila predhodno javno objavljena, Telekom Slovenije listino opremi z revizijsko sledjo ali drugim dokazom, ki nedvomno izkazuje, da je listina nastala pred povpraševanjem predlagatelja. Tudi s tem zahtevkom predlagatelja tako predlagata splošno in abstraktno ureditev za bodoče primere in ne zahtevata rešitve spora o konkretni pravici, ki bi se nanašala na točno določen posamičen primer.

---

⁷ Navedeno izhaja iz zapisnika o ustni obravnavi št. 38261-3/2019/55, str. 9.

Agencija pritrjuje stališčem predlagateljev, da morajo načrti oziroma listine, ki izkazujejo razloge za zavrnitev dostopa po 2. točki zgoraj citiranega člena, iz časovnega vidika obstajati, še preden prosilec poda prošnjo za dostop, kar mora infrastrukturni operater tudi ustrezno izkazati. Je pa treba ob tem še dodatno pojasniti, da v primeru, ko pride v zvezi s konkretno zavrnitvijo do spora med infrastrukturnim operaterjem in prosilcem, v postopku reševanja spora lahko že po določbah ZUP kot dokaz služi katero koli dokazno sredstvo. V postopku reševanja spora tako agencija ne bo nujno omejena zgolj na preverjanje revizijske sledi, ampak bo lahko utemeljenost in upravičenost zavrnitve iz 2. točke 5. odstavka 93. člena ZEKom-1 preverjala s kakršnim koli dokazom, ki bi izkazoval, da so razlogi nastali pred prošnjo za dostop. Skladno s prosto presojo dokazov bi dokazanost obstoja načrtov pred podajo prošnje agencija lahko presojala v sporu, če bi Telekom Slovenije predhodno zavrnil konkretno prošnjo predlagateljev in bi se v okviru ugotovitvenega postopka ugotavljalo, ali je razlog za zavrnitev skladen z zakonom in splošnim aktom.

Glede zahtevka, o katerem je odločeno v 7. točki izreka te odločbe in sklepa, ki se nanaša na zavrnitev prošenj zaradi omejitev, ki izhajajo iz služnosti, in sicer, da se Telekomu Slovenije prepove zavrnitev zahtevkov za skupno uporabo infrastrukture iz razloga, ker se služnostne pogodbe, ki jih je sklenil Telekom Slovenije, ne nanašajo tudi na predlagatelja, gre prav tako za splošen in abstrakten zahtevek, saj do konkretnega primera zavrnitve prošnje za dostop še ni prišlo. Agencija bo šele v primeru konkretne zavrnitve zaradi omejitev, ki izhajajo iz služnosti, lahko presodila, ali bo Telekom Slovenije zavrnil dostop skladno z razlogi, ki so taksativno naštetih v 5. odstavku 93. člena ZEKom-1 in konkretizirani v določbah splošnega akta. Agencija sicer ugotavlja, da niti v zakonu niti v splošnem aktu kot razlog za zavrnitev prošnje za dostop ni izrecno omenjena omejenost izvrševanja pravic iz služnostne pogodbe zgolj na služnostnega upravičenca, kar bi kazalo na to, da Telekom Slovenije iz tega razloga ne more upravičeno zavrniti dostopa do svoje obstoječe fizične infrastrukture.

Glede zahtevka, o katerem je odločeno v 8. točki izreka te odločbe in sklepa (da se Telekomu Slovenije v postopkih po 93. členu ZEKom-1 prepoveduje sklicevanje na določila njegovih vzorčnih ponudb, ki omejujejo uporabo kanalizacije na potrebe dostopovnega omrežja) je agencija prav tako ugotovila, da predlagatelja nista konkretizirala posamičnega primera zavrnitve, temveč sta to pravilo postavila na splošno. Na abstrakten in splošen način in za bodoče primere želita urediti razmerje s Telekomom Slovenije, kar pa – kot že pojasnjeno – ne more biti predmet odločanja v medoperaterskem sporu.

Po povedanem torej v zgornjih zahtevkih ne gre za upravno stvar, o kateri bi bila agencija pristojna odločati. Upravna stvar je skladno s 2. členom ZUP odločanje o pravici, obveznosti ali pravni koristi fizične ali pravne osebe oziroma druge stranke na področju upravnega prava. Šteje se, da gre za upravno zadevo, če je s predpisom določeno, da organ v neki stvari vodi upravni postopek, odloča o upravnem postopku ali izda upravno odločbo oziroma, če to zaradi varstva javnega interesa izhaja iz narave stvari. Da lahko govorimo o upravni zadevi, o kateri se lahko odloča po ZUP, pa mora iti za posamično zadevo z znanim ali vsaj individualno določljivim naslovnikom ter konkretiziranim dejanskim stanom, ki se nanaša na posamičen primer. Navedeno izhaja tudi iz strokovne literature (Erik Kerševan, Vilko Androjna, Upravno procesno pravo, upravni postopek in upravni spor, 2. spremenjena in dopolnjena izdaja, GV založba, 2018, str. 42), kjer je navedeno, da »Po definiciji ustvarja upravna odločba pravo za posamičen primer. Ta kriterij je pomemben zaradi razlikovanja od splošnih in abstraktnih upravnih aktov, torej podzakonskih predpisov, ki so namenjeni ustvarjanju

abstraktnih in splošnih pravnih norm.« Iz besedila izhaja tudi, da upravna zadeva postane konkretna šele takrat, ko se posameznik, pravna oseba ali druga stranka obrne na pristojni organ javne uprave z zahtevo, naj jim na podlagi obstoječega dejanskega stanja, ki je skladno z zakonom ali drugim na zakonu temelječim predpisom, s katerim je urejeno določeno upravno področje, z ustrezno upravno odločbo prizna določeno pravico. V zahtevkih od 3. do 8. točke izreka te odločbe in sklepa ne gre za odločanje o konkretni pravici predlagateljev, ampak gre za določanje splošnih in abstraktnih pravil, kar pa se, kot pojasnjeno ne ureja v okviru upravnih postopkov, predmet katerih je posamično in konkretno urejanje. Iz povedanega tako izhaja, da v primeru teh zahtevkov (od 3. do 8. točke izreka) ne gre za upravno zadevo. Predlagatelj bi lahko podala pobudo za spremembo splošnega akta, v okviru katerega bi se lahko, ob predpostavki, da bi za to obstajala podlaga v zakonu, njegove obstoječe določbe ustrezno prilagodile – na splošen in abstrakten način, kot to v predmetnih zahtevkih zahtevata predlagatelja.

Na podlagi prvega odstavka 129. člena ZUP, ki se v postopku reševanja spora uporablja na podlagi tretjega odstavka 218. člena ZEKom-1, organ najprej preizkusi zadevo in jo s sklepom zavrže, če stvar, na katero se vloga nanaša, ni upravna zadeva. V drugem odstavku 129. člena ZUP pa je določeno, da organ lahko zavrže zahtevo tudi kadarkoli med postopkom do izdaje odločbe, če so podani razlogi iz prejšnjega odstavka tega člena.

Glede na navedeno v zgornjih primerih ne gre za upravno zadevo, zato agencija zadeve ne more vsebinsko obravnavati in je na podlagi prve točke prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom 129. člena ZUP morala odločiti, kot izhaja iz 3., 4., 5., 6., 7. in 8. točke izreka te odločbe in sklepa.

K 9. točki izreka:

Stroškov postopka ni priglasila nobena stranka postopka (niti predlagatelj niti Telekom Slovenije), je pa na ustni obravnavi dne 13. 7. 2020 pričala [redacted] zahtevala povračilo prevoznih stroškov in tudi ure za čas, ki ga je porabil na obravnavi (navedeno izhaja iz zapisnika št. 38261-3/2020/55, str. 6).

ZEKom-1 v XV. poglavju, kjer je urejeno reševanje sporov, posebnih pravil o povrnitvi stroškov ne določa. V postopkih reševanja sporov tako agencija v skladu z določbo 3. odstavka 218. člena ZEKom-1 uporablja določbe ZUP. Po določbi prvega odstavka 113. člena ZUP so v upravnem postopku predmet povrnitve le tisti stroški, ki so nastali organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka, pri čemer zakon primeroma našteva, da gre za potne stroške uradnih oseb, izdatke za priče, izvedence, tolmače, ogled, pravno zastopanje, oglase, prihod, izgubo dohodka, strokovno pomoč, odškodnina za škodo, ki nastane pri ogledu (t. i. posebni stroški). Dalje pa ZUP v 114. členu določa, da so v primeru, ko je v postopku udeleženih več strank z nasprotujočimi si interesi, stroške dolžna kriti stranka, ki je povzročila postopek pa se je ta končal v njeno škodo.

V 119. členu ZUP določa, da imajo priče, izvedenci, tolmači in uradne osebe pravico do povrnitve potnih stroškov in izdatkov v zvezi z bivanjem v kraju; če jim za ta čas ne gre zaslužek, pa tudi še pravico do povrnitve izgubljenega zaslužka. Na podlagi 120. člena ZUP je minister za javno upravo sprejel Pravilnik o stroških v upravnem postopku (Uradni list RS, št. 86/05, v nadaljevanju: *pravilnik*), v katerem je natančneje urejen način zaračunavanja in izplačevanja stroškov postopkov.

V 10. členu pravilnika je določeno, da imajo zaposleni, ki so vabljeni kot priča, izvedenec ali tolmač, pravico do povrnitve nadomestila plače za odsotnost z dela. Zaposlenim izplača nadomestilo plače njihov delodajalec na podlagi potrdila upravnega organa o udeležbi v postopku. Agencija je delodajalcu [REDACTED], družbi [REDACTED] v nadaljevanju [REDACTED] dne 14. 7. 2020 (dokument št. 38261-3/2019/56) posredovala potrdilo o udeležbi in ga poučila, da delodajalec lahko skladno s 3. odstavkom 10. člena navedenega pravilnika zahteva od organa, ki vodi postopek, povrnitev izplačanega nadomestila plače na podlagi potrdila, izdanega udeležencu v postopku ter da mora ob predložitvi zahteve in potrdila organu posredovati podatke o višini izplačanega nadomestila plače. Opozorila ga je tudi, da mora skladno s 4. odstavkom 10. člena navedenega pravilnika zahtevati povrnitev izplačanega nadomestila plače od agencije v roku petnajst dni, šteto od zadnjega dneva odsotnosti zaradi pričanja, v nasprotnem primeru izgubi to pravico. Agencija je dne 10. 9. 2020 s strani [REDACTED] prejela zahtevke za povrnitev nadomestila. Glede na to, da je bilo pričanje izvedeno dne 13. 7. 2020, je rok za vložitev zahteve za povrnitev nadomestila plače potekel dne 28. 7. 2020, torej je [REDACTED] zahtevo za uveljavljanje povračila nadomestila vložil prepozno in skladno s pravilnikom izgubil navedeno pravico in je tako dolžan nadomestilo plače za odsotnost z dela Janka Pušnika kriti sam.

Agencija je pričo [REDACTED] dvakrat pozvala (dne 6. 8. 2020 in dne 14. 12. 2020), da ji posreduje številko bančnega računa, na katerega se ji nakaže potne stroške za prihoda na agencijo. Priča je odgovorila na drugi poziv dne 18. 12. 2020, in sicer je agencijo obvestila, da se odpoveduje stroškom prihoda na ustno obravnavo dne 13. 7. 2020.

Glede na navedeno je agencija torej ugotovila, da posebni stroški v tem postopku niso nastali. Posledično je odločila kot izhaja iz devete točke izreka tega sklepa.

V skladu s tretjim odstavkom 191. člena ZEKom-1 so odločbe in sklepi agencije v upravnem postopku dokončne.

Pouk o pravnem sredstvu

Zoper to odločbo in sklep je v skladu s 192. členom Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 - Odl.US, 81/2015, 40/2017 in 30/2019 - odl. US) mogoče sprožiti upravni spor v roku 30 dni od njene vročitve. Upravni spor se sproži s tožbo, ki se v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke skupaj z izvodi izpodbijanega upravnega akta, v prepisu ali kopiji, vložijo pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana.

Postopek vodila:

Špela Čerin

Področna podsekretarka

Mark Pohar

Vodja sektorja II

Vročiti:

- RENE Enia d.o.o., Partizanska cesta 109, 6210 Sežana, osebno;
- Vahta d.o.o., Gorjansko 32, 6223 Komen, osebno;
- Telekom Slovenije, Cigaletova ulica 15, 1000 Ljubljana, osebno.